

ՕՐԱԿԻՐ ԶՄԵԼՈՆՏԱՅՑ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՔՈԱՐԵՏՈՂԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՒԹՆԵՐԱ ՀԱԲՈՅ 14 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1868

پاک ۸۴۰

ԶՄԻՒՆԵԱ. 14 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ

Գաղղիոյ կառավարութեան կուսակից օրակիրնեւը ումանք կըշարունակեն քարոզելու թէ խաղաղութիւնը շատ ապահով վիճակի մէջ կըդառնուի . և ի բենց զրուցածը հաստատելու համար չցարուէն կայսեր թարուայ քաղաքին մէջ ըրած խաղաղասիրական ատենախոսութիւնը յառաջ կըբերեն և կըմեկնին զայն իրենց նպատակին համեմատ : “Դարձեալ մօսիւ տը Այս պաշտօնէին՝ Բէրիկէօ քաղաքը արտասանած ատենախոսութիւնը յառաջ կըբերեն, որուն մէջ եւ կամփից անուուչը ըստեւ . “Խաղաղասէր բլաւու իրաւունքը և պարաւորութիւնը ’ի վիր քան զամենայն հզօրներուն կըվերաբերի . արդ յայտնի է թէ Գաղղիան զօրաւոր է իւր զօրաբանակներովվա, զօրաւոր է իւր զէնքերովվա, հզօր է գրամովվ և հայրենասիրութեամբ, Ամեն մարդ դիտէ թէ սքանչելի կերպիւ պատրաստուած է պատերազմի համար . բայց սիրելի է ինձ ըսիւ թէ միանդամն սքանչելի կերպիւ պատրաստուած է խաղաղութեան օգատական վաստակոց համար : Խաղաղութիւնը ակողական պիտի ըլլայ, վասնզի լըւոպան հարկաւորութիւնն ունի անորմէ, վասնզի կայսրը կըփափաքի հաստատուն պահէլ զայն, վաւնզի Գաղղիան կրնայ տանել զիաղաղութիւնը տիկար համարուելու երիկիւղ չունենալով, վերջապէս քանզի տէրութիւններէն և ոչ մէկը ինչպէս որ ըստ կայսրը, պատճառ և օգուտ մի չունի խաղաղութիւնը խոռվելու”:

Եթէ Գաղղիսյ կառավարութեան և իւր կողմնապահ լրազրաց մէկ մասին խօսքին նայիմք, որոց գլխաւորը Ք. Ա. Ե. Ե. - Ի. Տ. Ե. օրագիրն է, Եւրոպիս վիճակը հանդ ստուժեան մէջ կը գտնուի, խաղաղութիւնը անվաս պիտի մնայ և պատերազմի երկիւղու նենալը տղայամտութիւն է :

Բայց գյուղակարար Փարիզի Տէյյը օրադիրը՝ որ
Վանալինելու պահանջման սկզբան օրադիրը իր

մըն է . անոր զբուցածին հակառակը կըպնդէ . և
կըսէ թէ Եւրոպիոյ կացութիւնը այնտէս խռովեալէ
որ պատերազմո միաւն կոնսա խռովագեւ ուն .

Այս պատմակազմը պայման կրնայք կարդագրել վայն։
Այս երկու կէս պաշտօնական զինաւորի լրագրաց
և իրենց համամիտ թերթերուն իրարու հակառակ
զբուցածներուն մէջ անցուշտ զաղանիք մը կայ
նպատակ մի կայ, զոր փնտուել և բացատրել հար
չեմք համարիր ։ բաւական է յառաջ բերել թե
զինաւոր բարձրագույն ժողովուրդները պատերազ
մի մը հրատարակութեան կըսպասեն ամեն օր և այ
պատճառու ընդհանուր առեստորը, արուեստոները
և երկրագործութիւնը յաւալի վիճակի մը մէջ կը
դանուին ճիշտ միեւնոյն եղանակաւ՝ որ պատերազմը
իրօք խոկ հրատարակուած ըլլար ։ Միւս կողմա
նէ նոյնինքն եկամակից տեսուչմուի Մայն կըսոս
տովանի թէ Գրադղեան սքանչելի կերպիւ պատրաս
տուած է պատերազմի համար ։ չկրնար ուրանալ ան
շուշտ թէ միւս մած տէրութիւններն ես ոչ նուազ
սքանչելի կերպիւ պատրաստուած են ՚ի պատերազմ
մանաւանդ Բրուսիան և Ծուսիան, արդ եթէ խաղա
զութիւնը տեղական պիտի ըլլայ, եթէ պատերազ
մի երկիւղ չկայ, ի՞նչ կընչանակեն ուրեմն այս ա
հաղին պատրաստութիւններն, այս զինուորական
մնջամեծ շարժումները, այս սոսկալի ծախքերը ։ ո
րոնք ազգաց և ժողովրդոց տունը կըկործածեն
Եթէ այս պայմաններով աեւողական պիտի ըլլայ խա
ղազութիւնը, միթէ հազար անդամ նախամնջար չ
պատերազմը։ Անտարակոյս նախամնջար է, ինչպէ
որ շատ լրաց իրեներ կըզբուցեն, վասնդի պատերազ

մը որ և է կերպիւ և առ առաւելն շ-3 ամսուան
մէ ջ պիտի որոշէ քաղաքական ամենածանր խնդիրնե
րը, ու իշրոպիսյ հաւասարակութիւնը 'ի նպաստ
հզօրագունին վերահսատատելով, կատարեալու ակո
ղական խաղաղութիւն մի պիտի շնորհէ աշխարհիս
իսկ այժմեան խաղաղութիւնը՝ եթէ կրնամք այ
անունը տալ անոր, ընդհանուր վիշտ մըն է, տիեզ
գերական անհանդ ստութիւն մի. տաղնապ և նեղու.

թիւն , որոնք ուրիշ կերպիւ պիտի չկընան անհետ Ըլլալ բայց միայն ձակատամարտ զարկուածով մի . զոր ամեն մարդ կըզգայ և կըգուշակէ : Ի՞նչպէս , “Ա” ասնղի կըտեսնէ , կըսէ դազիսիցի լրացիր մը , որ Գաղղիան և Բրուսիան իրարու առջե կայնած են ձեռքի ընկն իրենց սուրին երախակալին վրայ գրած , Տրուսիան ինքնիրեն ըսելով՝ Ապասենք որ Ատտա վայի պատերազմին մէջ ձեռք բերուած յաղթաւթեան դարնիները հասունանան՝ իսկ Գաղղիան ինքնիրեն ըսելով՝ եթէ թող տանք որ հասունանան և ծաղկին փորձանք մի , քաղաքային լաթրլու մի պիտի բերենք դլուխուս , որ 1815ին վաթրլուի մէջ պատահած փորձանքէն ոչ նուազ աղետալի պիտի ըլլայ : Երկուքն ալ իրաւունք ունին . քանզի Տրուսիոյ կառավարութեանը հարի է սպասել , որ իւր վերջին պատերազմին յաջութիւնները իրենց ամեն պտուղները տան . ինչպէս նաև հարի է Գաղղիոյ կառավարութեան և բոլոր Եւրոպիոյ՝ չթողուլ որ այս հունձը հասունանայ” :

Այս ամեն զբածներնեւ յայտնի կըտեսնուի, թէ
չորսպիս քաղաքական հորիզոնը թանձը ամպերով
բեռնաւորեալ է, որոնք փաթորիկ կըսաառնան :

Ապանիսայէն հասած հեռազբական լուրերը շատ
ծանր են : Քատիքսի մշջ ապստամբական շարժումնի
տեղի ունեցաւ, որուն մասնակից եղան նաւատորմը՝
զին նաւատիքը և զօրքը : Խթորեալ զօրապետները
վերադարձան և ապստամբութեան դլուխը անցան :
Պաշտօնէից նոր խորհուրդ մի հաստատուեցաւ, որուն
կընախադահէ մօսիւ Քոնշա : Կըսուի թէ Ապանիսը
թաղուհին իւր աթոռէն հրաժարուեր է :

Կըհաստատեն թէ Անդղիոյ կառավարութիւնը՝
Պաղղիոյ ու Խրուսիոյ մէջ պատահէլու պատերազմը
անհրաժեշտ համարելու, բանախօսութիւններ բացած
է Խտալիոյ, Պիէլքիդայի, Հոլանտայի և Զուիցէ-
րիի կառավարութեանց հետ, չեղոք տէրութեանց
գաշնակցութիւն մի (լիկ տէ նէօթր) կազմելու հա-
մար: Այս չեկար տէսաւ թեանոր էր ուսիւն ամբողջութեանց

ւոր ծանօթութիւններ ունեին . բայց անյայտ է ոսկե-
փոխութեան սկիզբը աննացմէ ըստար :

Ցոյներուն մէջ քանի մը զիսուններ եղիստական զրբերէն սորված, անոնց բնայուծութեան վրայ տեսնելու համար համար էլլուս.

զեկուրիքները ունեն :
Յետոյ հոռվմայեցոց մէջ ալ մոգուրեան , ոգեստ-
սուրեանց մտախոնուրիւնները եւ մանաւանդ ոսկե-
փոխուրեան ճանածողուրիւնը տարածուեցան : Գու-
նուրիւն կայսերական բօնուրեանց , որ զբան զի-
տունները կը հաջածէր , աւելորդապաշտուրիւնը շատ
սորածակիւրիւն գտնաւ :

Հանազարմութիւն գտաւ :
Հռովմայեցաց զարդասիրութիւնը եւ ոսկիի համար
ունեցած սաստիկ ցանկութիւնը՝ իրենց սերը այդ
արեւատին վրայ կըբորբոքէր . որով կըկարծէին ըէ
անմիջապէս ոսկիի կոյտներ պիտի գտնեն : Արդէն
Քայլիկուա ոսկեգոյն զառիկէն՝ ոսկի ընել փորձէր եր:

Դիմումային անոր հակառակի նրամայից այրել
բոլոր եզրապահական գրքերը որ բնալուծութեան ու-
սուկին եւ առջարի մաս իրականացնեան .

Նոյն ժամանակը սովորութեան վերաբերեալ շատ զորեւր գրուեցան , որ սխալաբար նախնի ժամանակուան անուանի մարդոցը համարուեցան , ինչ-պէս Տեսօրիիք ու Հերմէսի անունով շատ մը զբուածնեւր տարածուեցան , որոց բուն նեղինակները Եզիստոսի եւ Աղեքսանդրիայի քուրմերը կամ ողեւտես անապատականներն իին , որոնք այլասացութիւնները ու խորհրդական եւ նշանական կերպարանքներով պատաճ . միևնուինական բարձր առջև ու հայ

Արագ պատճեն, զբլջութայսկան քարը գտնելուն ձամբան կը ցուցենէին, որ յայտնի պիտի առաջնորդէք:

Վերջին Սրբացիներն այ բնադրութեան ու սովորութեան աշխատեցան. ուրերադ դարանն մեջ

正德乙未夏月王守仁題

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՈՍԿԵՓՈԽՈՒԹԵԱՆ(1)

Ոսկեփոխութիւնը , բրայական նիւթերէ , բնայլու-
ծական գործողութիւններու օգնականութեամբ շատ
զարտնիքներով հասարակ կամ արժողութիւն ցունե-
ցող մետաղները , ուրիշ ազնիւ մետաղներու փոխե-
լու արհեստն է :

Հաւանական է որ նախնի ազգերուն մէջ , մետաղ-
ելքը նախելու եւ փորձելու ժամանակը , զարմացան
ան երեսոյթներուն որ աս գործողութեանը կըմիաւո-
րին . Եւ դիտելով որ այսեալլ մետաղներուն խառնու-
մը , ուրիշ գոյնով կոյտեր կըլորինէ , զոր օրինակ
պղինձը եւ զինքը ՚ի միասին խառնուած մը կըկազմնի
որ ոսկիի նմանութիւն ունի , կարծեցին թէ կարելի է
մետաղ մը ուրիշ մետաղի փոխել :

ԶԵՂՅՈՒՐՔԻՆՑ ու զարդը ժողովրդոց մեջ աւելնալով,
շատ ոսկի ու արծաթ ձեռք բերելու մոլորդինց վաղ
հաստատեց ու տեսնաբեր մը պ ստառատեց սովորա-
գիւտ մետաղները՝ ուրիշ քիչ արժեքով ու աւելի հա-
սարակ մետաղների գտելու հնարք մը գտնելու :

Սոյն ժամանակը՝ ի սիրոյ երկարակեցութեան ծնաւ
ցանկութեան յոյսը մէկ համօրէն դարման մը զտնելու
ամեն խօրութիւններու դէմ, որ ծերութեան տկարու-
թիւնները բերեցընելու մատաղանալու ու կեանքը
երկարելու հնարք մը ըլլայ :

Այս զանագան յոյսէրուն գործադրութեան քարձը
նպատակը՝ քանի մը գիտուններու փոյքը եղաւ . ո-

(1) Այս հետաքրքրական պատմութիւնը դահլէճն
յուղաբնիցաւ մեղ ՚ի հրատարակութիւն :

թեանը երտշաւոր պիտի ըլւայ լնդղիան , այն պայմանաւ որ ասոնք՝ 'ի դիպուածի պատերազմի մը ; կատարեալ չէզդութիւն պահէն որչափ ժամանակ որ տեւելու ըլւայ պատերազմը :

Խզիր տայիրէի պէէլէտիյէսինէ մախսուս նըզամամէ տիր : (1)

Միւհնատիս վի Ակյանը պէյանցնատա տըր :

24. Տայիրէի պէէլէտիյէնին շիմովիր պիր ԱՌէէն միս վէ բէֆարաթընտայ սիրտ աէ ԱՌէմարը օլուալ պուն լոր իսաւ իսէն իւմ վէ սանտաթը թէասիլ վէ թէրմիլ իթմիշ օլան վէ Հիւմնի Հայերինէ շահատէմ օլուն քիմաներուէն օլուար իւզրէ մէնիս թարաքինտան պիլ ինթիսապ հւաքեմթին բէյիլէ թային քըլընաճարը :

25. Պունտարըն մեմուրիյէթէրի խմբամիթը թար պէ կանիցէ նըզամամէսինէ թէվիրէն՝ թէսիլէ վէ թանգիմը պինա մատակելրի օլուզը կիափ տահարու էմ լուք սիյնինտէ զհուր իսէնէր մինազամանըն քէշի վէ բարուէտ ամուր իւզրէ թարաքինտան օլուար տրու , վէ քէնտուելրինէ հէվալէ թարաքինտան օլուար տրու , վէ կանտաւու վարութիւնին բէյի հէր քանզը թարաքին րէ յինէ մունզամ իսէ օլ թարաքըն բէյի քասուլ օլունաճարը տրու :

26. Տայիրէի պէէլէտիյէնին տէրէնէյի վարիստիթընայ կեօրի իւզու միւհնատիս վէ մէյմուր իւզմիթը տայիր մատէմատէ սուլունմաք իւզրէ մատազը մէմուր օլուոր վէ եան հափթատայ իւչ կիւն իյփայի խովմիլ իշուն պիր վազիրէի մուայէնէ լէ խոթիսամաք քըլընաճարը ձայիլ օլաճարը տրու :

Ակնիսին ինքատատի վի Ազասընըն իյրայի րէյ ուսուլի պէյանցնատա տըր :

27. ԱՌէնիս իշուն թախսի քըլընաճարը մահալ մէն իս թարաքինտան թէտարիր վէ խթիմար օլուար օրատաէ արուը ճէմիլէթ քըլընաճարը տրու :

28. ԱՌէնիս մէպիւրտէ միւլարերէ օնան խուսուս սութը վէ քարարիր օլուար վէ հաղըր պուլուն մազական օնան բէյիրի վի եփս րիյէնի քանըլը ճանիստէ օլուզընը՝ քասութիափ մազական իսէնէր տիր :

29. ԱՌէնիս հէր աէփայ ինքատատընտայ հիվեր տէփասւնտայ ճէրիան խուզութը օլուար վէ հաղըր պուլուն մազական օնան բէյիրի վի եփս րիյէնի քանըլը ճանիստէ օլուզընը՝ քասութիափ մազական իսէնէր տիր :

(Տես լրագրու նախընքաց թիւք :)

Կապրէ իրենց առաջին բնայոնք ու ոսկեփոխ հասարակուն կեպէր անուանեալ . իրեն գրուածներէն կըգունուին այժմ , որ սեղի կազմութեանը կըարաքերին : ԱՄիշին դարուն մէջ վանականներէն այ ոսկեփոխութեան աշխատեցան , բայց ժամանակի մը ետք բարագան աշխատեցան համար կը կապատմէնի , կըգուցուէր նաեւ որ Լստուն բնակած ժամանակը 50,000 լիտր սեղի ոսկի փոխադրած ըլլայ իսուսարդ բազաւորին համար կապրէ առաջին գունունուած է :

Երերտասաններորդ կամ չորերտասաններորդ դարուն մէջ կապրէ բայց մէկ ամենա երեւելի ուսկեփոխուներուն մէկի : Շատ առաջելներուն մէջ՝ որ աս անձին համար կըպատմէնի , կըգուցուէր նաեւ որ Լստուն բնակած ժամանակը 50,000 լիտր սեղի ոսկի փոխադրած ըլլայ իսուսարդ բազաւորին համար կապրէ առաջին գունունուած է :

Ոսկեփոխութեան արհեստը դատապարտուեցան Վ. Կենտիկ 1488 րուականին :

Բարչէսէ (1523) հնագական ոսկեփոխուներուն մէկի կը հրամարուի ու ետքէն Թօծօր Պարօն , Պազիլիուս Վ. Ալենդրինուս , ենայլը բազում :

Բայց ինչ ժամանակ բնայունուրին ու փիլսովիայուրին աւելի յայտնի եղան , տուաջին սկզբունքները ները տարածուելով շատ երեւոյթներուն լուծումը սկսած իւստանալ որ բնական ու առաջարկութիւններուն մէջ կամ մէջ անձին կը կապատմէնի գունունուած է :

Չենք կը կապատմէնի գունունուած է :

Այս գունունո

տէ օլան սուլարը տըշարը տիօքմէք, վէ սօրաբլարըն
թաթէկիրինէ տայիր գաքը օլան թէնսպիհաթ՝ հաքքընտայ
իհմաղ վէ միւսամէհա իթմէք միալիլիւ խուսուսաթտայ՝
թէնսպիհաթը մուհարքերկեյէ մուզայիր պիր կէօնա հարա-
քէթ խէն օլուր խէ, «Ճեզս քանուննամէյի հիւմա-
յունըն» կրի եխուլ էլի տէօրտինձի մոտտեսինտէ միւն-
տէրիճ օլուրզը վեծիլէ պիր պէյաղ պէշլիքուն՝ պէջ պէջ-
յոզ պէշլիք քատար ճեզայիր նաքտի ախզիյիլէ միւնա-
զաթ օլունանաք տըր :

44. Սօրաբըր միքուր վէտագուրէ մանիկ վէ հայիլ օշ
լան պիլ ճիւմի խոսուստթ տան խալի վէ պէրի օլանաք
վէ պաղը էսնաքըն մենափլիյի մահսուսելրի իշուն էմ-
լաք սահիկլիյիլք եկէ ճիհէթ օլորուք սօդազլարտան եկը
զալթ իթմելիրի քավիւն մէն իթտիրիլեմք տիր :

45. Հշեմ վէ հսկուաէտ տայլիր՝ վէ թառլլա վէ Փըչը
վէ զինափէլ վէ սերէթ վէ սայիր քապլարայ քօնըլլան
սեպղէ՝ վէ մեյզէ վէ պալըք միսիլլիս միքիլոթայ միւ-
թետայիր նեսնելըրին ճիւմէսի հոլ խպերըլըրինէ վաղ օ-
լընմատը մէմնու՛ օլըրդընտան պատնա մուխալիֆ հարա-
քեաթ խտէն օլուր խե՞ «Ճեզա քանուանամեկի հիւմա-
յինըն» իրի եխող էլլի տեօրտիւննի մատուեխնոտէ մու-
հարրէր օլորդը վէ ջնիէն ալիր պէյտազ պէշլիրտէն՝ պէշ պէ-
յաղ պէշլիկ քատար ճեղայի նաբախ ախողիյլի, միւճա-
զաթ օլնաճար ալըր, վէ միւրէրրիրի հարըլնոտայ տախոի
քանունամեկի մեղքիւրենին սերդիլննի մատուեխնոտէ
մուհարրէր օլըրդը խորէ ճեղայի նաբախ իրի քաթ ախող
օլնաճար ալըր, վէ մեյխաննէ վէ քահիմինի վէ պու միալշ-
լիւ ենամֆը սահիրէ՝ բոխութ թահախլ իթմեյիրէ՝ սօ-
քապլարայ սահնապահէ վէ խակնէն վաղ՝ իտուրէր միւշթե-
րիւրինի օրայայ ճէմ լիթ մեների մեմնու՛ օլըաղէ, պու
միալլիւ հարաբէթ խոեն օլուր խե՞ «Ճեզա քանուանա-
մեկի հիւմայինըն» իրի եխող էլլի տեօրտիւննի մատ-
ուեխնե թառպիքէն՝ պէր պէյտազ պէշլիրտէն պէշլիրտ-
պէշլիկ քատար ճեղայի նաբախ ախողիյլի միւճազաթ
օլնաճար պըր :

(Անացորդը յաջորդի բուռվ :)

С.О.Ф. С.В.Р.Т.

ՔԱՆԻ ՄԵ ԽՈՍՔ

ՄԵՐ ԱԶԴԻՒՆ ԱՐԴԻ ՎԵՇԱԿԻՆ ՎՐԱՅ

Այս վերնագրով փոքրիկ տետրակ մի հրատարակուուած անսանք, զոր մեծ ուշադրութեամբ կարդացինք: Ազգասէր հեղինակը՝ որ իւր անունը դաշտանի պահելու ուղեր է, մեր ազգին այժման վիճակը աչքէ կանցնէ, կըքննէ, և թշուառ ու ցաւալի կըդանէ զայն: Այս տիտուր և տառապեալ կացութեան պատճառը տղի խուռանքն է: որաւն դարաւոր զերութեանէն ազգատելու համար, պէտք է կըսէ, կըթութիւն դաստիարակութիւն, դպրատանց բարեկարգութիւն և ուսմանց ծաւալումն բոլոր հայոց մէջ:

ՅԵՇԵՎԱԼ պատուական տետրակին հեղինակը լաւ
կը ճանաչէ թէ ազգին մէջ դպրատուներ հաստա-
տել և ուսումը ծաւալելը՝ միաբանութեամբ և դրա-
մով կը լլայ ։ բայց գծքագլաւաբար երկպառակութիւնը
և ազքատութիւնը 'ի վազուց հետէ կը տիրեն մոր
վրայ ։ Ուսաի տետրակին հեղինակը բարենախանձ
ուղով կը յորդորէ զբոլոր հասարակութիւնը, որպէս
զի ազգակործան երկպառակութիւնը թող տալով՝ և
կրօնական հակառակութիւններէ ու վէճերէ հեռա-
նալով, թէ՛ բուն հայերը և թէ՛ կաթոլիկ ու բողոքա-
կան Հայերը՝ ամենքն ալ իրեւ մի ազդ սիրով և միտ-
քանութեամբ իրարու հետ կապուին և ընդհանուր
ազգին յառաջադիմութեանը նպատամատոյց ըլլան։
Խոի դրամ Ճարելու մասին զալով, երկու միջոց յա-
ռաջ կը բերէ ։ առաջինը՝ ինչպէս արդէն ազգային
լրազիթները քանի քանի անդամուածարկեցին, կը-
սէ, Հայ հասարակութեանէն մարդ գլուխ փոքրիկ
առոքք մի առնել և անկէ զոյացած գումարով՝ աղ-
դային ընդհանուր դաստիարակութեան պէտքերը
հոգալ։ Եթէ այս միջոցը չյաջողի, յայնժամ հարկ
կը լլայ, կը սէ, ընկերութիւններ կազմել և անոնց
միջնորդութեամբը գասաթարակութիւնը և ուսմունքը
ծառալել ընդհանուր ազգին մէջ։

Տարակոյս չկայ թէ ամեն ազգասէր և ուսումնական
անձինք խիստ օրինաւոր պիտի դանեն երիտասարդ
ու ազատամիտ հեղինակին առաջարկութիւնները .
սակայն միանդ ամայն ասրակոյս չկայ թէ այս ազգ .
օգուտ առաջարկութեանց զործակրութիւնը՝ եթէ
անհասկեմ է, ո՞նէ ամենաաքաւակար է առաջարկը .

Վասնզին նախ աղդին մէջ միաբանութիւն և սէր
չըլլալէ ՚ի դատ և ընդհակառակին ամեն տեղ երկպա-
ռակութիւնը , հակառակութիւնը և իրարու դէմ ա-
տելութիւնը կըտիրեն և օրըստօրէ աճելու վերայ
են : Այս թշուառութիւնը՝ ըստ մեզ Աստուծոյ մէկ
պատուհասն է , որ ծանրացած է մեր խեղջ աղդին
վերայ . հետեաբար մինչեւ որ երկնային ողորմութիւնը
չվերնայ կամքիչմը չժեթենայ այն , մեք չեմք կրնար
ընդհանուր յառաջադիմութիւն մի յուսալ մեր
գերաբար աղդին համար :

Երկրորդ՝ վասնղի ազգային ընդհանուր Վարչութիւնին մունիք օրինաւորապէս կազմակերպութիւնը, Առաջիկ թէ կ. Պօլսոյ ազգային վարչութիւնը, կամ լաւ ևս է ըստ նայն մայրաքաղաքին ազգային երեսփոխանական ժողովը ինքը զինքը ընդհանուր ազգային ժողով կանուանէ և կը պահանջէ մասուրբասահնի բոլոր Հայոց վերայ իշխան, սահմայն որովհինեան. նոյն ժողովը ընդհանուր ազգէն չէ ընտրուած, որովհինեան նոյն ժողովոյն մէջ գտաւառաբնակ Հայոց, այսինքն մասուրբասահնի մէջ գտնուած 50 առաջնորդանիութ քաղաքներէ երեսփոխաններ չեն գտնուիր, հարկաւ ազգային ընդհանուր ժողով չկրնար համարուիլ օրինաւորապէս, հետեւաբար ընդհանուր ազգէն մարդկան փոքրիկ տուրք մի ժողովի լուսական անկարելի կը լլայ:

Այս խնդրովն վրայօք՝ Աբաշլեռոյ 828 թույն մէջ
երկար յօդուած մի հրատարակած եմք, Առաջին իա-
րեաց աղբարար-թիւն մի՝ վերնազրով, որուն մէջէն
չետեւալ մասը արժան կըհամարիմք յառաջ բերել։
“Այէտք է որ, Կ. Պօլսոյ այժման երեսփոխանա-
կան ժողովէն՝ ի զատ, ազգային ընդհանուր ժողով
մի կազմուի ՚ի Կ. Պօլիս, բաղկացեալ զաւառական
անդամներէ, որոց մէջ իմանալու է նաև Կ. Պօլիս,
որ՝ ինչպէս յայտնի է, զաւառաց (վիլայէթներու)
կարգը մտած է այժմ։ Այս ընդհանուր ժողովոյն
պաշտօնը սիփաթի ըլլայ ազգային ընդհանուր խնդրոց
քննութիւնը և որոշումը, ինչպէս են Աահմանա-
դրութեան քննութիւնը, Ասոյ և Աղթամարայ կա-
թութիւնուական ինդրոց լուծումը, աղբային ընդհա-
նութ արց բրւ-ճ, ե. ՚ի պահանջել հարկին Կ.
Պօլսոյ և Երուսալէմի նոր Պատրիարքաց ընտրու-
թիւնը. ևային։ Այս ժողովոյն պաշտօնը՝ ինչպէս
վերը լսինք, Ծառւրբաստանի ընդհանուր ազգին
վերաբերեալ խնդրոց միայն յատկացեալ ըլլալով,
կարծեմք որ հազիւ թէ տարին երկու կամերեք ան-
դամ հարկ կըլլայ զումարուիլու և տարակոյս չկայ
թէ անոր զաւառական անդամները՝ ըստ մեծի մա-
սին, Կ. Պօլսոյ բնակիչներէն սիփաթի ընտրուին։
ուր զաւառական երեւլի ու բանիբուն Հայք շատ
կըդանուին”։

Այս յօդուածը հրատարակելնէս 'ի վեր դրեթէ
վեց ամիս անցաւ . և կ. Պօլսոյ աղջապին լրադրաց
և ազգին ուսումնական ու լուսաւորեալ անձանց կող-
մանէ գիտողութիւն մի չեղաւ մեր գաղափարացը
վրայօք . ուստի կերեկի թէ մեր դրածները հիմնաւոր
և օրինաւոր գտան :

Վանի Տը խօսէ վերնաղբով տետրակին պարունակուած թեանը վերադառնալով, շիտակը կը սքանչանմանը եւ բիտասարգ հեղինակին ձևմարիտ ազգափրութեանը վերայ ։ իւր եղայցըսիրական զգացմունքը ։ իւր հայ ըենասիրական վեհ խորհրդածութիւնները և իւր սիրալիր յորդորները՝ անշուշտ աղնիւ սրտի մը և լուսաւոր մտաց արդիւնք են ։ Երանի՛ թէ քիչկամշատ տպաւորութիւն ընէին մեր բարեսէր ազգայնոց վրայ ։

Ո՞Վ Հայեր, կըսէ իւր աետրակին 24 երեսին
մէջ, որո՞ւ պիտի սպասենք, որո՞ւ պիտի յուսանք.
օտարէ օգնութիւն պէտք չէ որ սպասենք, մենք մեղի
օդնել պէտք ենք. եթէ մենք մեղի չենք օդներ, հապա
ովզ պիտի օդնէ մեղ. մեր ոյժը մեր մէջնէ, մեր ոյժը
մեր մէջը պիտի փնտռենք. ինչ որ առանձին չենք
կրնար ընել, եթէ միանանք, եթէ միաբանինք, մե-
ծամեծս կրնանք զործել. բաւական է որ կամք ունե-
նամք : “Կամենալը կարենալ ըսկէլ է :

Ո՞ւ ըստ անտեսական մասին այսպէս կը ուեւ :
Ո՞ւ չայեր, անտարբերութիւնը մէկակ ոչինչ :

զ ա յ ւ , ա ս ա ր բ ո թ ու լ ի լ ո ւ ը մ է կ ի ը ն ե ն ք .
զ զ ա ն պ մ ե ր մ ա ր գ կ ա լ թ ե ա ն ա ր ժ ա ն ա ւ ո ր ո ւ թ ի ւ ն ը ,
յ ի շ է ն ք ո ր մ ե ն ք ա լ վ ւ ր ո պ ա ց ւ ց պ է ս բ ա ն ա կ ա ն ո ւ
թ ի ւ ն ո ւ ն ի ն ք , ա ն ո ն ց պ է ս ա շ ք ո ւ ն ի ն ք տ ե ս ն ե լ ո ւ ,
ո ւ մ ի տ ք՝ խ ո ր հ ե լ ո ւ հ ա մ ա ր . յ ի շ է ն ք ո ր մ ե ն ք ա լ վ ա
շ ե մ ի ե ր ե լ ի ա զ զ ի մ ը զ ա ւ կ ն ե ր ե ն ք , յ ի շ է ն ք ո ր
ա զ զ ե ր ո ւ պ ա տ մ ո ւ թ ե ա ն մ է ջ մ ն ք ա լ փ ա ռ ա ւ ո ր տ ե ղ

Քնանալու համար ստեղծուած չենք . մեր կեանքը
աւելի բարձր և աւելի վօնմ նպատակ մի ունի , և
դաղղեացի երեելի մատենադրի մը ըսածին համե-
մատ , “Ի՞եզէ աւելի մեր ընտանիքին , և մեր ըն-
տանիքէն աւելի մեր հայրենեաց օգտին համար աշ-
խատելու պարտաւորութիւն ունիմք” :

Յառաջ բերուած այս երկու կտորէն մեր ընթերցուները կրնան դաշտավար մի ստանալ յիշեալ բոլոր տետրակին ազգութւութ խորհրդածութեանց վերայ . զորս ազգին մէ չես քան զես տարածելու և մեր հեռաւոր ազգայնց ևս հաղորդելու համար , մտաղիլ եմք բոլոր տետրակի հետզետէ հրատարակել Առշաւոյ յաջորդ ժուոց Բանասիրականին մէջ :

Հնդկաստանէն հետեւել նամակը ընկալաք 'Ե
հրաարակութիւն :

տուելի խմբաղիք Արշակունյաց :

Կալկաթա, 2-14 Օգոստոս 1868.

“Եսախընթաց դրութեամք գուշեցաք զմահ։ տէք
Յովհաննիսի ՚Նիմշահարայ կաւառի, կամ լաւ և ս
ե ասել արձակակոնդակ անվեղար նուիրակին հայ-
կաղնոյ։ ՚Դուժեմք և այժմ ցաւօք սրտի և ըստ մե-
րում նախատեսութեան՝ զմահ ժողովեալ նուիրակու-
թեանն . . . զի՞ ՚ի հաւասար աղբերէ ընթեռումք
զիտարած նորա ՚ի ՚նոմբայի հնդօրեայ ակարու-
թեամք՝ ըստ բժշկաց ստամոքսի և լեարդի ախտիւ-
առանց կտակի և պատուիրանի ինչ։

Բայց եւ զարկով նորա և քննեալ զինչսն , զտանեն
փոխանակագիր մի հաղար կումբանիսյ ոռուփոց (4) զոր
առեալ 'ի բէնքէ աստի 'ի վերայ բէնքին Բումբայու-
սիկ պատրաստ դրամ 62 ոռուփիս և 23 Բըմաստանի
մանը սոկիս . (յորոց զերկուսն մեք աստ գնոյ առեալ
էաք վասն տեսարանի 10 ոռուփավ .) զոր վաճառեալ
իւրաքանչիւրն 3 ոռուփի և 14տնայ արժէիւ , եղեալ
են 'ի ծախս յուղարկաւորութեանն :

Հիշեալ փոխանակադիրն ըստ օրինաց քաղաքիս՝
ըստորում առ կենդանութեամբ նորին անհատոյց ,
անկեալ կայ 'ի մածի գժուարութեան և վճարի ոչու-
մեք , եթէ ոչ օրինաւոր ժառանդաւորի նորուն վա-
ւերական վկայականաւ և ոչ առանց ծանրաքիրտն-
աշխատանաց . ուստի որ ունի զիրաւունս պահանջուն
թուղ իմացեալ յարիցէ 'ի վերաստացումն , զի մի
կորիցէ և այս :

Օկնի որոյ հարցանելի է և դայլ գոյից նորին՝
թէ զուտ ոսկի և թէ զոհարեղէն՝ թէ ուր սուզեալ
արդեօք, լստ մեղ (եթէ ոչ վասն՝ ի վերուստ մաղ-
թանացն կարդացեալ՝ ի վերայ) կամ՝ ի դաշտարա-
նի արկեզ իւրոյ, կամ՝ ի ցնցոտի բարձ և յանկողինն
թագուցեալ. որսէս և զքարեղէնն՝ ի պատառատուն-
ե՝ ի կեղսամաշ հանդերձան. թէ ուր ժառանդա-
ւորեալ, Աստուած դիտէ, ըստ բանին թէ՝ ով դան-
ձէ ով վայելէ. քանզի դաշտնախորհուրդ և երկչուր-
դիձակ և կեանք նորայ յարմար է լեալոր եղեալն է:
Ասացեալ սրբոյն Ոսկեբերանի՝ եթէ ոչ ամաչեմ,
զոլորմած մարդն Աստուած կոչեմ: Բայց մեք ընդ-

Հակառակն զանքնին և զանվայելու տուովս ողբութեան պատճառ մեղաց և կորստեան մուրզին համարիմք, դի փոխանակ ինսամոց խրատու զարծոց և աշխատանաց, զոգիս և զմարմինս մոլելոց կորուսաւնեն. ո՞թէ՝ որքանեաց զիրուսա այսպիսի յեղդութեամբ տեսեալ եմք և տեսանեմք իսկ: Զասաց Ըստուած մարդոյն խարդախսնօք մուրալ, այլ քըրտամբ երեսաց ջամբել զկերակուր. արդ այսու նորով և բազմաւ հնացեալ օրինակօք թնդ զգաստացին ողորմածուք 'ի տալ և յօդնել որոց արժան է. Մանաւանդ Հնդկաստան՝ որ զբկէ զգառանդաւորս և րոյ հարազատի և շահէ զօտարս խորթորդի Հանդոցեալս այս ունէր և եցոյց մել զքանի մի կառոյթ յակինթ ('Եիլում'). որոց միայն 300 ոռուիի 3300 զուրուշ զին հատուցաք, ոչ ետ մեզ՝ ասելով մէ կամի ածել զայն յլշմիածին 'ի նոռէր զեհափառ աթուղիկոսին. յորմէ ծայրազոյն շնորհաց ակնունէր Եկեսցուք այժմ՝ յառանձինս նոռա: առաջ

Գր. յակաբ աշու յառաքարսն սորա . որում հարաբեսնեալ քահանային խումբայու թէ յօժարէ՛ը և նիլ զսուրբ հաղորդութիւն , հաւանի և ընկալնու այն . բայց ՚ի փոքու պահեալ ՚ի բերան՝ թքանէ ՚ բաց . սյր վասն և քահանայն խղճահարեալ զրկէ նա ՚ի վերջին օծմանէ և հասարակ պաշտամամբ անձնէ զգին հողոյ , պատուիրանաւ այլ ոչ յարիդէ

(1) Տասներեքի հազար դուրս :

